

KREDA

GLASILO ZVEZE FANTOVSKIH ODSEKOV V LJUBLJANI. — IZHAJA VSAK DRUGI ČETRTEK. —
NAROČNINA: LETNO DIN 20, POD SKUPNIM OVITKOM DIN 18. — ROKOPISI SE POŠILJAJO
NA NASLOV: UREDNIŠTVO »KRESA«, LJUBLJANA, KRŽIČEVA 6. — UPRAVA: »KRES«, RA-
KOVNIK, LJUBLJANA 8. ČEKOVNI RAČUN ŠT. 17.871.

LETO XI.

LJUBLJANA, ČETRTEK, 7. MARCA 1940.

ŠTEV. 6.

Za praznik sv. Jožefa

(Razmišljanje mladega fanta.)

Na svetega Jožefa, čistega varuha Device, zvestega delavca Gospodovega, skrbnega branitelja Kristusovega, gledam, v duši pa mi vstaja trojna misel:

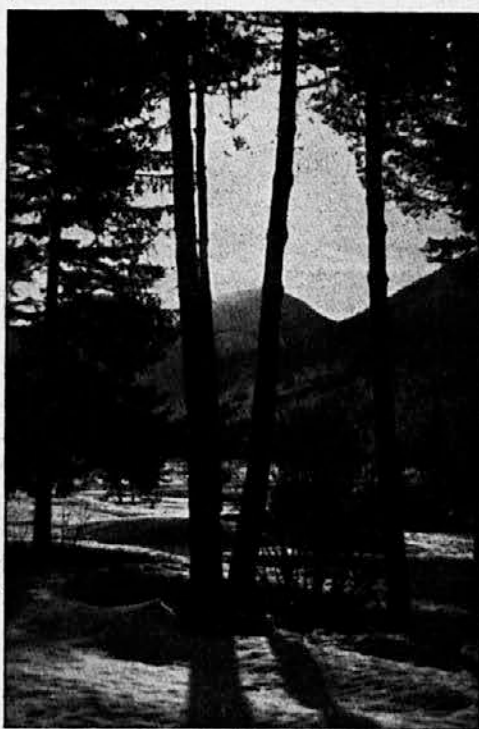
1. Varuh čistosti moram biti — sebi, drugim! Najprej sam čist v misli in želji, v besedi in dejanju. Ni prav lahko to v mojih letih, ko mi telo za očetovstvo dozoreva. Ni to lahko v tej naši dobi, ko je vzdušje vse naokrog prenasičeno s poželjivostjo, ko iz knjig in filmov diha opolzlost, ko golota od vseh koncev čute in domišljijo draži in je na mnogih fantovskih jeziki kvanta bolj doma kot beseda krepkega prijateljstva in čiste ljubezni. Ker je težko, v takem okolju čist ostati in se mnogim to zdi nemogoče, me mika, da poskusim in do zadnjih moči tvegam ta junaški boj. V moji navzočnosti bodi varen zaklad čistosti vsakega fanta in vsakega dekleta. Z zgledom in besedo bom pomagal, da tudi drugi očuvajo svoje lilije neoskrunjene, padlim pa bom pogum dajal in molil za nje, da spet zasade v svojih dušah lilije vrt.

2. Zvest delavec Gospodov moram biti! Dela si želim, knr delo je lepo in daje mojim kratkim dnevom tehtno vsebino. Težko, silno težko je biti brezposeln. Delati moram za vsakdanji kruh, a delati hočem tudi za Gospoda kakor sv. Jožef. Potem bo delo res veselo in v vsakem primeru uspešno, četudi bi mi plače ne nudilo. Za Gospoda delati se pravi, Gospoda s posvečujočo milostjo v duši nositi in mu vsako jutro delo dneva v naprej posvetiti z dobrim namenom. Če sem v milosti božji in Gospodu ves dan posvetim, kako gre tedaj delo izpod rok in kako lepo mi je v duši, ko zvečer izžrpan in utrujen sedem k skromni večerji. Zahvaljen bodi Bog za vsak tak dan!

3. Skrben branitelj Kristusov moram biti! Še hodijo po svetu Herodi, ki Jezusu po življenju strežejo, in treba je, da božje Dete pred njimi na varno spravim. Ne samo odkriti brezbožniki, ki boj proti Bogu organizirajo — vsi tisti, ki v duši sočloveka božje življenje milosti ubijajo, vernost zasmehujejo in svoje tovariše na pota greha spravljajo, vsi ti so Herodi. Kakšen figovec bi bil, ko bi to mirno gledal ali pa se celo strahopetno potuhnil. Branil bom Kristusa, njegov nauk, njegovo Cerkev, ki je kraljestvo božje na zemlji, branil z žrtvami, če treba, ponosen, da smem biti Kristusov bojevnik, čigar neizbrisno znamenje že od birne nosim v duši.

Sv. Jožef, ob tvojem zgledu mi prihajajo te misli in vstajajo ti sklepi v moji mladi duši. Čutim, vse moje naravne moči ne zmorejo, da bi jih vztrajno spolnjeval, zelo mnogo nadnaravne pomoči božje potrebujem. Zaradi tega te prav iskreno prosim, bodi mi vsak dan zvest pomočnik, da to moje razmišljanje ne bo samo snetljiv klas.

† Gregorij Rožman
škof ljubljanski

Obvezne okrožne tekme v letu 1940

Za presoj, koliko je članstvo ZFO v letošnji poslovni dobi napredovalo v vzgoji svojih značajev, v disciplini in odločnosti in koliko v izobrazbi ter telesni moči in spretnosti, se morajo brezpogojno v mesecu aprilu in maju izvršiti obvezne okrožne tekme. Tekmovalo se bo po »Tekmovalnem redu«, ka-

terega so vsi odseki in okrožja že prejeli in je njihova dolžnost, da ga dodobra preučijo.

Vsebinska tekmovalnega reda je vsem znana, vendar moramo opozoriti še na naslednje:

Tekem se morajo udeležiti vsi odseki, razen onih, ki na dan tekem še ne obstajajo 6 mesecev.

Joža Vovk:

Klic mladih

Zborna deklamacija za naše akademije.

(Nastopi množica brez določene formacije. Najbolje vsi na akademiji nastopajoči. V sredi stoji na nekoliko vzvišenem prostoru Eden s praporom ali zastavo. Tempo: naraščajoč. Na koncu vsi zapojejo fantovsko himno.)

Eden: Naš čas zori kot jesenski plod.

Kaj plašni in zbegani zremo vsi vanj?

Jutro mogočno nas drami iz sanj.

Naš čas zori kot jesenski plod.

Vsi: Naš čas zori kot jesenski plod.

Eden: O, bratje in sestre, za njim vsi hitimo!

Pojdimo ponosno kot kmet na polje,

ko stopa čez njive in plodne brazde!

Mar naj se teh dni kot otroci bojimo?

Vsi: Pojdimo ponosno kot kmet na polje!

Eden: Naš čas zori kot jesenski plod.

Prisluhnimo klicem, utripom srca:

Mi z vami, vi z nami, vsi ena družina

v bratstvu, ljubezni in delu edina,

v delu za dom naš, za narod, Bogá!

Vsi: Mi z vami, vi z nami, vsi ena družina

v delu za dom naš, za narod, Bogá!

Posledice neudeležbe so te, da odsek ne sme prirediti v tej poslovni dobi nobenega javnega nastopa.

Tekmovati morajo vsi redni člani. Izjeme so le predsedniki in načelniki odsekov ter člani sodniških komisij. Ti se brez tekmovalnega ocenjujejo z najboljšim redom ali z onim redom, ki ga odsek dobi kot celota (redovne in proste vaje). Važno je nadalje tudi to določilo, da more odsek opravičiti le eno petino svojega rednega članstva ne glede na vzroke zadržkov.

Novost v letošnjem tekmovalnem redu je tudi ta, da odborniki nadrejenih edinic ne tekmujejo in se ne ocenjujejo, četudi so člani sodniških komisij.

Odseki morajo paziti, da imajo vse člane prijavljene nadrejenim edinam, ker bodo tekmovalne preglednice letos izpolnjevala okrožja po stanju članstva en mesec pred tekmami.

»Glede sodniških komisij ste brali navodilo že v »Kresu« in se morajo po tem ravnati tudi vsa okrožja in odseki.

Opozarjamo odseke, da posvetijo zdaj vse delo skrbni pripravi za tekme. Tvarina ni težka, pač pa je za napredek in razvoj naše organizacije bistvene važnosti. Odseki kakor tudi okrožja morajo skrbeti, da bodo letošnje okrožne tekme pokazale vzoren napredek in razvoj naše organizacije.

Vsa navodila in pojasnila k tekmovalnemu redu bodo objavljena v »Kresu«, zato naj vsakdo here pazljivo svoje fantovsko glasilo, da bo tako do podrobnosti spoznal vsebino letošnjega tekmovalnega reda.

O.

Tako sem rekel, da nikogar ne sodim po tem, kaj govori, ampak po tem, kako govori.

Peguy.

Godba iz Magnaca na Francoskem.

ALI NE BI POSNEMALI ?

V Italiji so v mesecu januarju priredili v vsaki občini »dan zoper preklinjevanje«. Državne in cerkvene oblasti in članstvo KA so skupno sodelovali. Radio je oznanil klic delavcem, med katerim je dejal: »Mi moramo nagnusno navado preklinjevanja, preostanek iz materialističnega komunizma, enkrat za vselej iztrebiti! Preklinjevanje je žalitev Boga, kateremu je italijanski duh postavil božje hrame in umetnine neminljive vrednosti. Nikar ne dopustimo, da bi take grdilne besede iz nečistih ust spakedrale italijanski jezik!«

Ali bi ne bila tudi pri nas taka akcija krvavo potrebna? Italijani doma kletev preganjajo in jo hočejo iztrebiti. V veliki večini se jim je to že posrečilo. Naši slovenski fantje pa po italijansko »porkajo« in »madonirajo«.

Slovenski fantje! Zganimo se še mi! Napovejmo neizprosni boj kletvi in grdemu govorjenju! Iztrebimo to grdo razvado najprej v lastnih vrstah, zlasti pri športnih in telovadnih prireditvah in nastopih! Potem jo pa preženimo sploh z naše dežele! B.

Tekmovalni red z vprašanji in odgovori za obvezne okrožne tekme ima na zalogi ZFO le še v majhnem številu. Odseke in članke opozarjamo, da si ga takoj oskrbijo. Čim več »Tekmovalnih redov« bo v odseku, tem boljši bodo uspehi pri tekmah. Najboljše bi bilo, da bi ga imel vsak redni član v odseku, le na ta način bi mogel v vseh podrobnostih spoznati določbe tekmovalnega reda in tekmovalno stvarino.

Kdor namerava knjižico naročiti, naj z naročilom pohiti, ker bo zaloga kmalu pošla. Cena je zelo nizka, 1,50 din za izvod.

O.

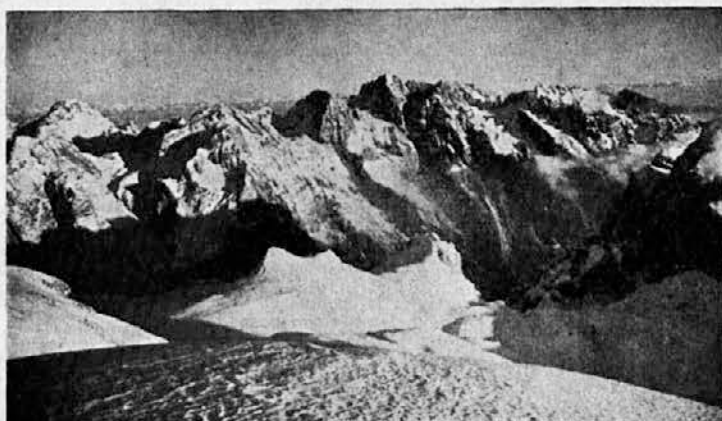
OKROŽNI SVETI

Marčevski okrožni sveti bodo v nedeljo 10. in 17. marca t. l. Okrožja in odseki bodo prejeli podrobna navodila od podzvez.

Okrožni sveti služijo medsebojnemu stiku odsekov z nadrejenimi edinicami in so prav zaradi tega zelo važni. Kako se

V spokornem žalovanju

Sredi pomladnega cvetja je ležal mrtev družinski oče; ob njegovem zglavju pa je stala mlada vdova in okrog nje devet otrok. Vsi: od najmlajšega do najstarejšega so nepremično zrl v beli očetov obraz in nima žalost, tako globoka in resna, da ji ne vem imena, je ležala na njihovih obrazkih. Tedaj sem prvič začutil, kaj se pravi žalovati, kaj se pravi objokovati smrt zares ljubljenega bitja. To je bila res materinska in sinovska žalost, ki je ni moglo pregnati niti pomladansko sonce, niti ves

čar v lepoti in življenju se smejoče narave, to je bilo žalovanje, ki je pozabilo na vse drugo in je bilo usmerjeno le v eno: očeta. In nehoti je tudi mene prevzela globoka žalost in živo sem sočustvoval z nesrečnimi otroki.

Fantje! Kakor otroci v tej družini, obhajamo tudi mi vsako pomlad podobno žalostne dneve. Spominjamo se trpljenja in smrti našega Gospoda in Odrašenika Jezusa Kristusa. Cerkev, nevesta Kristusova, žaluje ob spominu na njegovo smrt, enako tudi zvesti in dobri sinovi Cerkve. V resnem postnem času veje iz cerkvene liturgije globoka žalost in resnobna spokornost, in vse cerkvene molitve pozivajo vernike, naj se zresnijo ob spominu na Kristusovo trpljenje in smrt in objokuje svoje grehe, ki so Kristusa križali. In zaradi tega žalostnega spomina na Kristusovo trpljenje in smrt, prepoveduje Cerkev v postnem času slovesne ženitve in vse hrupne veselice in zabave, zaukazuje pa post, pokoro, sv. spoved, da bi s tem zadostovali za svoje grehe in prejeli sado-ve Kristusove odrešilne smrti.

Če smo res dobri otroci božji, bomo v resnem postnem času prekinili z vsemi zabavami in veseljačenjem, da bomo v resni tihoti in spokorni molitvi slišali in se tudi odzvali klicem Cerkve, naj se spominjamo smrti Kristusove za nas, obžalujemo ob Krizhanem svoje grehe in se povrnemo h gospodu, svojemu Bogu.

Fantje! Tisti, ki celo v resnem postnem času veseljačijo in nemoteno uživajo grešne naslade in jih spomin na trpljenje in smrt Kristusovo za grešnike nič ne pretrese in jim za resnost in spokornost postnega časa ni mar, so podobni tistim otopelim, brezvernim, podivjanim otrokom, ki se smejejo, rjujejo in pode po hiši in okrog hiše celo tedaj, ko trpi in umira v hiši njihov oče ali mati.

Mi pa moramo biti podobni tistim otrokom, ki so neprestano objokovali smrt očetovo v hiši in jih od umrlega očeta ni zvalilo tako vabeče pomladno sonce in živčav otrok, ki so se brezskrbno in veselo igrali v lepi sončni naravi. Vedeli so namreč, da se imajo drugi otroci pravico veseliti in zabavati, oni pa ne, ker jim je oče umrl.

Včasih so v kakšni vasi fantje sklenili, da ves postni čas ne bo nihče izmed njih zavriskal ali zapel kake vesele pesmi, da bo harmonika in klarinet ves postni čas počivala v kotu. In res: ves postni čas v tisti vasi ni bilo čuti ne vriska ne petja ne igranja v znamenje, da je čas pokore. Pa se

Topovi so spregovorili. — A matere? Čez leta bodo obiskovale grobove svojih sinov... To bo vse — kakor — konec vojne!

sklenili fantje, da ves postni čas ne bodo nikdar zaplesali, ne pokusili vina in žganja, ne pokadili kake cigarete — in so vse to držali iz ljubezni do križanega Zveličarja.

Fantje, mi pa moramo pokazati, da nas trpljenje in smrt Kristusova za naše grehe boli, zato pa obhajamo postni čas v spokornem žalovanju, da bomo obrodili kakor desni razbojnik vreden sad pokore! J. Kopač.

Najčistejši, najpravičnejši, najzvestejši

(GOVOR ZA AKADEMIJO SV. JOŽEFA.)

Praznik svetega Jožefa je eden izmed tistih veličastnih dni, ko slovenska katoliška mladina, organizirana v prosvetnih društvih, Zvezi fantovskih odsekov in Vodstvu dekliških krožkov, praznuje svoj praznik z duhovnimi vajami, telovadnimi nastopi in akademijami. Kaj naj ti naši mladinci ob ti priložnosti povem? Tri misli bi za današnji praznik rad poudaril.

Prva misel: Katoliška cerkev imenuje v svojih molitvah sv. Jožefa najčistejšega. Jožef najčistejši. Na dan Jožefa najčistejšega slavi naša mladina svoj praznik. Kaj nam hoče s tem povedati? Svojo čistost hoče poudariti. Kakor je Najčistejši Bog izročil Prečisto Devico in svojega Sina-Boga na zemlji v varstvo Jožefu najčistejšemu, tako se je tudi slovenska katoliška mladina izročila v varstvo današnjemu patronu. In prav je storila tako, saj vsi vemo, kako »Lep je čisti rod v svoji slavi«. Blagor njim, ki so čistega srca, kajti Boga bodo gledali! Naj sv. Jožef varuje našo mladino pod svojim najčistejšim varstvom. Težko preizkušnjo je moral sv. Jožef prestopiti v svoji čistosti — koliko takih preizkušenj čaka našo mladino, če bo hotela ostati čista v teh težkih dneh, ko skušnjave šilijo na dan iz gledaliških dvoran in kinov, iz knjig in reklame, s ceste in drugih krajev! Toda vedeti mora: zmagala bo pod varstvom Jožefa najčistejšega!

morajo okrožni sveti vršiti, določa »Osnutek novega poslovnika«, zato je priporočljivo, da okrožni in odsekovski odbori dobro prečitajo poglavje na strani 27.

Zlasti velja poudariti, da morajo biti na okrožnih svetih navzoči prav vsi okrožni odborniki in po štirje delegati vsakega odseka (predsednik, tajnik, načelnik, odbornik za naraščaj).

Odseki naj takoj pripravijo »Staležno poročilo«, obrazec št. 4, ki mora biti prav v vseh rubrikah točno izpolnjen. Naj opozorimo, da bo to »Staležno poročilo« merodajno za presojo staleža pri obveznih okrožnih tekmah, ki so pred durmi.

Važna so na okrožnih svetih tudi poročila okrožnih odbornikov. Mislite na to in pripravite jih pravočasno! Velja naj: Vsak okrožni odbornik mora za okrožni svet sestaviti pismeno poročilo o svojem delu v preteklih mesecih in o načrtih za delo v prihodnjih treh mesecih.

ZFO želi, da bodo vsi okrožni sveti polnoštevilno obiskani! To zavisi od vas, okrožni odborniki. Če boste okrožne svete skrbno pripravili, bodo tudi okrožni sveti dobro uspeli. O.

SPORTNE DROBTINE

Večina vseh športnih dogodkov se suče pri nas in drugod v znamenju zime. Tudi pri nas so zavzele zimsko - športne panoge tolikšen razmah, da smo s tem res lahko zadovoljni, na tekmovalne uspehe pa po pravici ponosni.

Zima je letos bogato podelila slovenski zemlji ledu in snega, na njih pa so si športniki našli ugodij in razvedrila. Nastopila je sezona tekem za državno prvenstvo v zimskih športih.

Hokejisti so odigrali letos precej tekem, državni prvak pa je seveda spet slovenski klub ljubljanska Ilirija. Cel kup klubov v Hrvatski in drugod po Jugoslaviji ali celo njihova reprezentanca ji ne more biti kos, ji ne more postaviti dostojnega nasprotnika. Letos se je pa hokej zelo razširil po vsej državi, kar je zelo razveseljivo dejstvo.

Drzalcem je letos dana precejšnja sezona in s tem ugodnost izdatnega treninga. Državno prvenstvo v umetnem drsanju je pokazalo, da se tudi temu športu obeta lepša bodočnost. Kar 17 tekmovalcev je

bilo na tekmah, bili so to le Hrvatje in Slovenci. Vsa prvenstva so seveda osvojili Slovenci. Prvaki so: juniorska: Sernec, juniorski Presinger, oba iz Celja, seniorska: Palmetova in seniorski Thuma, obadva člana ljubljanske Ilirije.

Smučarji se med vsemi gotovo najbolj vesele radodarne zime in tako vidno hitro se množe smučarske vrste kot gobe po dežju. Seve je smučarjev med vsemi športniki največ, zato je tudi tekmovanje v tem športu najbolj razvito, vsaka nedelja je izpolnjena s celo vrsto različnih tekem. Najvažnejše so bile tekme za klubni dan po vsej državi in pa tekme za državno prvenstvo v teku na 18 km in za drž. prvenstvo v klasični kombinaciji 20. in 21. jan. v Bohinju. Poleg številnih domačih tekmovalcev so tekmovali tudi Nemci. Državni prvak v teku je postal spet naš odlični olimpijec Franc Smolej, v kombinaciji pa Jože Knific. Oba sta seve Gorenjca, člana SK Bratstva. Tudi skakalne tekme so bile v Bohinju, zmagal je Avstrijec Höll. Prvi naš je Klančnik Karel, član Sm. kluba Ljubljane. Zanimivo in razveseljivo je to, da je obkroženo tekmovalo nad 50 tekmovalcev. Posebno pozornost so vzbujali mali skakači šolarji iz gorenjskih vasi, ti so stilo že večinoma popolnoma dorasli seniorjem. Najboljši med njimi je bil Pold iz Mojstrane.

V zimskih športih imamo seve Slovenci povsod odlično besedo.

Prav povsod so naši tekmovalci za cel razred boljši od drugih Jugoslovancev. Smo pač bolj delavni, marljivejši na terenu od njih, ki so zlasti sposobni za razne spore in afere. Sploh so boljši za razdiralno delo kot pa za napredovanje.

VSEM EDINICAM LJUBLJANSKE PODZVEZE:

Po sklepu Zveznega sveta bodo okrožni sveti v dneh 10. in 17. marca. V nedeljo 10. marca dopoldne bodo okrožni sveti:

- za stiško okrožje v Stični ob 11
- za kamniško okr. v Grobljah ob 10.
- za cerkniško okr. ob 9 v Cerknici
- za vrhniško okr. ob 9 na Vrhniki
- za zagorsko okrožje ob 9 v Zagorju
- za ribniško okrožje ob 11 v Ribnici
- za šmartinsko okrožje ob 9 v Šmartnem.

V nedeljo 17. marca ob 10 pa za šmartnogorsko okrožje, zasavsko, polhovgrajsko in barjansko okrožje.

Okrožnega sveta se morajo poleg vseh okrožnih odbornikov udeležiti tudi po štirje zastopniki odsekovnih odborov.

Druga misel: Cerkev imenuje Jožefa najpravičnejšega! Jožef najpravičnejši! Naša mladina si je vzela svetega Jožefa za vzor socialne pravičnosti! O če bi v svetu vendar že zmagala socialna pravičnost, če bi se današnji človek zavedel dolžnosti, ki jih ima do Boga, do svojega bližnjega in do sebe! Ni treba drugega, kakor izpolnjevati Kristusovo zapoved: dajte cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je božjega! Da bi vendar že hoteli bogatini in trdosrčneži spoznati vzor naše katoliške mladine — Jožefa najpravičnejšega! Naši fantje in dekleta so si ga vzeli za svoj vzor. Dobro znamenje je to, kajti potem vendarle utegnemo upati, da se bo svet vsaj v poznejših rodovih spametoval in začel spoštovati sedmo božjo zapoved!

Tretja misel: Cerkev naziva v svojih letanijah svetega Jožefa tudi najzvestejšega. Tudi Jožefa najzvestejšega je vzela naša mladina za vzor. Izpoveduje namreč zvestobo Bogu, narodu in domovini. Zvestoba Bogu pomeni za našo slovensko katoliško mladino zvestobo načelom katoliške cerkve, zvestobo vrhovnemu poveljarju te cerkve svetemu očetu Piju XII., pomeni zvestobe deseterim božjim zapovedim. Naša katoliška mladina hoče biti v vrsti božjih otrok!

Zvestoba narodu! Naša katoliška mladina se jasno zaveda, da jo je rodila slovenska mati, da so jo rodile naše prelepe slovenske planine in doline, da je potomka tistih slovenskih pradedov, ki so svobodno volili vero in postavbo, ki so svobodno ustoličevali koroške vojvode na gosposvet-skem polju. In naša mladina ve, da mora biti prav v današnjih težkih in politično tako razrvanih časih zvesta svoji slovenski materi, svojemu jeziku, svoji narodnosti. Ta mladina, ki se zbira po naših katoliških prosvetnih domovih, ne bo nikdar pozabila zvestobe svojemu slovenskemu narodu in ga ne bo pozabila niti takrat, če bi težke razmere zahtevale od nje tudi najtežje žrtve!

Zvestoba domovini, državi! Naša mladina spada v tiste vrste, ki odločno izpovedujejo svojo pripadnost k državi Jugoslaviji, k skupnemu domu vseh Slovencev, Hrvatov in Srbov. Zato ni treba poudarjati njene najvdanejšje zvestobe našemu kraljevskemu domu, naši jugoslovanski državi misli in tudi obrambi tega skupnega doma.

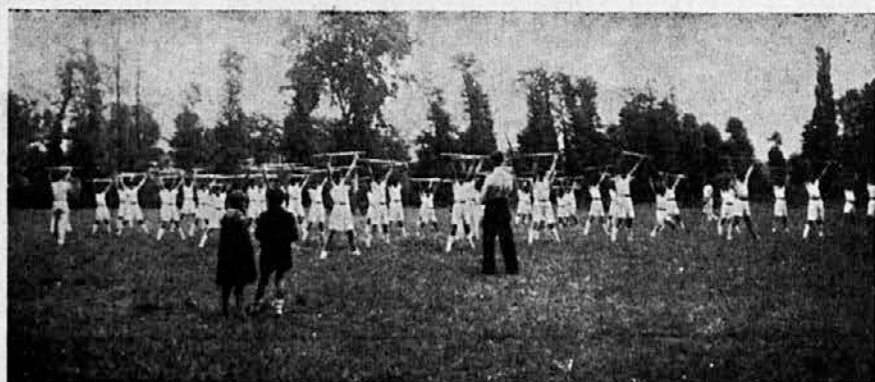
Naša mladina torej izpoveduje vzore, ki jih vidi v Jožefu najčistejšem, v Jožefu najpravičnejšem in Jožefu najzvestejšem. Ti vzori naši slovenski katoliški mladini niso samo prazne besede, niso samo fraze, niso samo vsakodnevna suknja, ampak so resnični vzori, ki se jim skuša že v tem življenju čim najbolj približati. Da bi ostala tem svojim idealom vseskozi zvesta, naj ji pomaga njen zaščitnik sveti Jožef! F. J.

Obletnica kronanja Pija XII.

2. marca je poteklo eno leto, odkar je kardinal državni tajnik Evgenij Pacelli kot papež Pij XII. zasedel prestol sv. Petra. In 12. marca mu je po slovesni sv. maši eden izmed kardinalov položil na glavo papeško krono. Prejel je triaro v znamenje najvišje učeniške, duhovniške in vladarske oblasti v cerkvi.

Ob obletnici Pijevega kronanja je obluba in prisega po volji Kristusa samo ta: Mi hočemo biti zvesti Kristusu, mi hočemo biti zvesti Piju XII.

Mladci pri nastopu v Magnacu na Francoskem.

DOPISI

FO NAKLO

Kakor povsod smo tudi pri nas začeli dne 25. januarja 1940. z redno telovadbo vsak četrtek in soboto zvečer. Naš odsek ima 20 rednih članov, od teh nas je trinajst rednih telovadcev. Imamo prav dobrega načelnika Novaka Viktorja. Takoj prvi večer za začetek naše telovadbe nam je naredil kratek govor o izobrazbi. Izrekel je veliko v srce segajočih besed. Njegove iskrene besede in nauke bomo vsi ohranili v naših dušah.

Upamo, da se bomo letošnje leto z velikim veseljem in navdušenjem zopet vživeli v nove vaje in ohranili naše število telovadcev. Obiskali so nas tudi naš častiti g. svetnik in župnik Janez Filipič in nam tudi izrekli nekaj izpodbudnih besed.

Sedaj se bomo z velikim veseljem lotili dela za našo akademijo, ki jo bomo imeli kakor vsako leto na dan svetega Jožefa. Fantje, s korajžo na delo, da nam bo čim lepše uspelo.

Bog živi!

FO RADOVLJICA

Tri leta že deluje naš fantovski odsek. Dne 1. decembra smo priredili akademijo, nadalje smo priredili Miklavžev večer, program je bil pester in prireditvev je bila dobro obiskana.

Dne 21. I. smo priredili smučarsko tekmo za člane, mladce in naraščaj. Tekmovalo je 10 članov, 10 mladcev in 9 naraščajnikov. Članska proga je bila dolga 8 km. Prvo mesto je dosegel Jurkovič Franc v času 27.20 m, drugi je bil Janša Jože s časom 29.31 m, tretji pa je bil Ravnik Alojz, ki je prevozil progo v 31.40 m. Mladčevska proga je bila dolga 5 km. Prvo mesto je dosegel Erman Franc s časom 31.25 m, drugo mesto Varl Franc s časom 31.56 m in tretji pa je bil Zupan Lojze s časom 32.26 m. Naraščajniki so imeli progo 1.5 km. Prvi je bil že-

rove Jože s časom 11.19 m, drugi Grilo Janez s časom 13.10 m, tretji Goričnik Janez s časom 13.14 m. Vsi tekmovalci so dobili lepa darila, mladci in naraščajniki so bili vsi nagrajeni. Sedaj se pridno pripravljamo na okrožne smučarske tekme in na akademijo 17. marca.

† VOLČINI JOŽE

bivši svetovni prvak na krogih.

Vso Gorenjsko tja do Ljubljane in še dalje je pretresla nenadna smrt brata Volčinija Jožeta, člana jeseniškega FO in vzornika naše mladice organizacije.

Kdo, ki je delal in živel v naših vrstah, ni poznal tega iskrenega, idealnega in nikdar trdnega fanta, ki je izza otroških dni do svojega 33. leta nenehoma polagal žrtve v rast in vzgojo slovenske katoliške mladine?

Kot neboljen fante je že stopil v vrste orlovskega naraščaja ter s svojimi brati in sestrami, ki so mu sledili, prinesel mnogo upanja in radosti v razvijajočo se organizacijo. Rastel je in se hitreje kot drugi razvijal telesno in duhovno. S svojimi

talenti in vztrajnostjo je neumorno stremel za dosego telovadnih veščin in, ko se je, vedno neugnan, preril skozi naraščajske in mladčevske vrste, je že veljal za celega mojstra v vrhunski telovadbi. Ni postal samo vzoren vzglednik, ampak tudi vester učitelj, krog katerega se je pričela zbirati mlada, navdušena generacija. Ko je bil star komaj 21 let, je že postal svetovni prvak na krogih leta 1929. v Pragi.

Jože je bil tudi smučar — alpski in klasični. Bil je nesporno najboljši smučski tehnik na Gorenjskem — kar bi obenem veljalo — v državi. Največji delež je pač njegov, da je smučski šport na Jesenicah dosegel najmočnejši vzpon, kar je nedvomno mnogo pripomoglo, da so se Jesenice povzpale na prvo mesto v belem športu. To izpričujejo mojstri Praček, Znidar, Žvan in dolga vrsta že dokaj vidnih in zrelih alpinistov, katerim je pokojni Jože postavil kremenite temelje.

Prav pri tem lepem in koristnem telesno vzgojnem delu je dobil prvi nevidni udarec, ki je skrivoma tlel v močnem in odpornem telesu. Za udarec, ki ga je dobil pri smučanju v desno nogo, se v svoji vnemi ni dosti menil. Bolečine so pošle, toda Jože ni pomislil (zakaj mislil je vedno le na svoje učenje), da je v njem ostala kal bolezn, ki mu je postala usodna. Nekaj let jo je nosil v sebi, medtem pa delal in ustvarjal nenehoma, ves poln lepih načrtov in misli z neomadeževanim idealizmom v srcu, iz katerega je črpal delovno moč. Sestavljal je vaje, pripravljaval akademije s progami, ki doslej pri nas še niso bili videni. Bil je eden prvih, ki so v naš program vpeljali moderno gimnastiko ter jo spretno vezali na narodno simboliko.

Toda bolezen je nenadoma pokazala svojo silo. Kostni rak na nogi ga je položil na posteljo in dragi Jože je obupno iskal rešitve. Zamaš. Izgubil je nogo nad kolenom. Dobil je protezo. Mlada sila v njem kljub borbi z boleznijo in strašno žrtvijo ni klonila. Čeprav mu je vsak gib proteze povzročal bolečine, je Jože vedno prihajal med svoje drage v Krekov dom in delo nadaljeval. Spet je sestavljal vaje, učil skupine, svetoval telovadcem, sodil na telovadnih tekmah, vodil akademije. Nikoli ni pokazal, da pozna resnico. Ni tožil, ni govoril o sebi. Tem bolj zgovorna pa je bila senca na njegovem, vedno bolj drobnejšem obrazu, ki nam je dokazovala kruto resnico. Po petih mesecih ni bilo dragega Jožeta več med nas. Obledel je. Oslabljeno telo je kopnelo in trlo še vedno upirajočo se zavest.

da bo ozdravel. Dognan v svojih mukah je prejel Gospodovo okrepčilo in umrl 19. januarja.

Spremlili smo dragega Jožeta k njegovemu zadnjemu počitku. Nad njegovim zadnjim pristanom so se sklonili prapori kakor krvaveča, jokajoča srca njegovih bratov.

Prešibki smo, dragi Jože, da bi se Ti mogli v polni meri zahvaliti za vse, kar si nam z žrtvijo svojega življenja dal. V naših srcih boš živel in kot vzornik boš hodil pred našimi vrstami.

Dragi bratje, molimo zanj!

S. S.

mujejo samo s svojimi, ne pa študenti, ker le takrat, ko bomo vsi odseki zmožni samostojnih prireditvev, bomo postali močne korenine onega drevesa, ki bo drugo leto zraslo na ljubljanskem stadionu.

Takrat bomo pokazali, da ni v Sloveniji vasice, kjer bi ne bilo dobrega fantovskega odseka-gnezda, ki daje obilo mladičev, da se zbira jo pod našo zastavo.

Da, dragi bratje, resen je današnji čas, podvojiti je treba naš delovni čas, podvojiti delavce, da bomo kos vsem težavam.

Brat Martin.

FO BIZELJSKO

Daleč tu za hrvaško mejo ob Sotli je pred dobrim letom — kakor iz zemlje — zrastel naš odsek. Niti ustanovitelj, naš duhovni vodja g. kaplan Salne Nace, niti fantje v fari, še manj pa naši starši niso pričakovali, da bo nastalo v župniji Bizeljsko tako živahno življenje med mladino. Istočasno smo dobili Dekliški krožek. Gospod urednik! Nikar se preveč ne čudite, da sta bizeljski FO in DK priredila že 27. avg. 1939. na lepem telovadbišču pred mnogoštevilnim občinstvom zelo posrečen okrožni nastop, pri katerem je sodelovala tudi celjska vzorna vrsta. Ne samo naše ljudstvo, ki tu in tam še z enim očesom kuka na hrvaško plat, ampak tudi fantje sami smo zadovoljni in tudi ponosni na ta nastop. Ker za letošnje leto pripravljamo zopet okrožni nastop na Bizeljskem, bi bilo mogoče našim odsekom za Sotlo potrebno dati pobudo za čim boljšo pripravo za ta nastop. Ohajali bomo 30 letnico Prosvetnega društva. S sodelovanjem Kozjanskega in Posavskega okrožja upamo, da nam bo to uspelo. G. urednik, tudi Vas ne sme takrat manjkati!

Vsem fantom pa povejte to: v odsekih je le takrat veselo, ako vsi fantje pridno in mnogo delajo. Kdor se na druge zanaša, ne spada v naše vrste! Bog živi!

FO Sv. Lovrenc v Slovenskih goricah

FO V ST. JERNEJU NA DOLENJSKEM

Imamo lepo vrsto članov, mladcev in naraščaja. Sedaj se pridno vadimo v telovadbi, imamo tudi redno dvakrat na teden sestanke, na katerih pridno obdelujemo tvarino za prihodnje tekme. Pripravljamo se tudi na akademijo za praznik sv. Jožefa. Imeli smo lansko leto odsekovo popoldansko prireditev, ki je prav lepo uspela. Sredi januarja smo priredili bratu predsedniku in obenem okrožnemu načelniku lep poslovilni večer, ker se je poročil. Tako smo v odseku ostali samo mladi fantje, a vendar vztrajno delamo, ker vemo, da domu gradimo slavo in čast!

VIDEM OB SAVI

Videmski fantje se z januarjem veselo pridružujemo bratom okrog Kresa. Kako škoda bi bilo, da bi bil Videm brez najlepše mladinske organizacije. Zato smo fantje korajžno zarezali prve brazde za našo katoliško narodno prosveto. 8. dec. 1938 in 19. marca 1939 smo že priredili lepo uspeli akademiji, in tudi pri okrožnih in lahkoatletskih tekmah smo se dobro odrezali. Želimo samo to, da člani pri odseku točno hodijo k sestankom. Telovadba res napravi telo lepo, a jedro je le v duševni izobrazbi. Zato, bratje, le pogumno naprej!

FANTOVSKI ODSEK SV. LOVRENC V SLOV. GORICAH

Z velikim veseljem smo zopet pričeli s telovadbo, sestanki, pripravo za tekme, kar pričajo naše velike

in male diplome, ki so sedaj še skrite, bodo pa letos na stenah novo dograjenega doma očite.

Takrat, dragi bratje in sestre, Vas vabimo, ko bo najlepši dan našega življenja, ko bo slovesna blagoslovitev našega doma s prireditvijo, kakršne ni bilo daleč okrog. Vsi bratje in sestre, ki so se kedaj udeležili naših prireditvev, bodo radi volje priznali, da nismo zaostali za drugimi prireditvami.

Z lansko prireditvijo smo s pomočjo drugih odsekov tako uspeli, da nam niso zavidali samo naši domači, ampak so nam čestitali tudi odličniki, ki so nas počastili s svojo prisotnostjo, dobro vedoč: pri Lovrencu je lepo in veselo. Toda ako odsek šteje samo par članov, lahko prireja prireditve s pomočjo drugih odsekov. Mi pa smo letošnjo prireditev priredili samo z domačimi člani, telovadci so točke izvajali tako in v takem številu, da smo brez strahu pred drugimi odseki. Ne pravim to iz samohvale, ampak z namenom, da tudi drugi odseki prirejajo samostojne prireditve, tek-

Bizeljsko: Gostje tabora na slavnostni tribunl.

IVAN NOVAK

Novela iz spomladi pred majniško deklaracijo. — Spisal Ivan Čampa.

Prisegam Vam, gospod profesor, da tisto ni bil moj nož, temveč Dolnitscharjev, ki je bil mojemu na las podoben, a dokazati tega nisem mogel, zakaj v pretepu mi je nož padel iz žepa in pobral ga je lahko tisti, ki ga je opazil. Tako sem prišel pred sodišče in nato v zapor. Bil sem izključen iz vseh šol v državi. Zaradi pomanjkanja dokazov so me sicer izpustili iz ječe, toda kaj mi pomaga po treh dolgih mesecih trpljenja vse to? Na meni bo za vedno ostal pečat morilca. Uboga moja mati, ki s tako ljubeznijo skrbi zame in mi ves čas pošilja z veliko muko od ust pritrpane groše, da ne bi od gladu umrl v Ljubljani. Kaj bo z njo, ko izve? Saj bo ubožici srce počilo od hudine, ki ji jo je prizadejal lastni sin.

Samo eno tolažbo imam pri vsem tem: da trpljenje nas vseh ne bo več dolgo. Predobro se spominjam besed, ki ste jih dejali ob neki zgodovinski uri v drugi šoli: Vsak cesar, ki je zanič, dolgo vlada; država pa, ki ima slabe cesarje, je zapisana poginu... Ne vem, če so trije učenci tedaj razumeli pomen Vaših besed — hvala Bogu, da jih niso, sicer bi bilo po Vas — toda jaz sem jih razumel in sem veroval vanje in še bolj ko tedaj verujem danes. Verujem v vsemo-gočnega Boga, ki vidi naše trpljenje, in prav tako verujem v našega velikega Kreka, ki nas bo kmalu pripeljal v svobodo. Preneznaten sem, da bi se mu kakor koli pridružil v delu, toda pomagal bom po svojih močeh pripravljati pot njegovi veliki ideji. Če drugače ne, bom vsaj tako vršil veliko nalogo, ki jo ima v teh dneh vsak zaveden Slovenec. Vem, da ste Krekov najožji prijatelj, zato Vas prosim, povejte mu, da v svojem boju ni sam, temveč da ima ob sebi množico mladih ljudi in da je med temi tudi nekdo, ki bo ljubljanski policiji prizadejal še mnogo skrbi, a bo ves njen trud zaman. V meni je dozorel načrt in izvedel ga bom, pa naj stane, kar hoče!

Prej ko grem na delo, pa sem se hotel opravičiti Vam, da boste vedeli, da sem nedolžen in da se kljub temu, da sem za svet uničen, nisem izgubil. Prosim Vas, molite zame in za mojega ubogega očeta in mi pošljite na pot svoj blagoslov.

Živela Jugoslavija! Pereat Austria!

Vaš bivši učenec:

Ivan Novak.

»Bog te živi, dečko!« je vzkliknil profesor, ko je ponovno prebral Novakovo pismo. Bilo mu je, kakor da se je tisti trenutek odvalil velik kamen z njegovega srca. Novak je bil njegov najboljši učenec in, ko se je bil v razredu dogodil tisti nagnusni zločin, ki ga je šolska politična oblast izrabljala v svoje namene, je dobri profesor izgubil vse veselje do šolskega pouka. Zdelo se je, da se stara iz dneva v dan. Nikdar ni mogel prav verjeti v to, da bi bil Novak zmožen storiti kaj takega, kot so mu podtikali, toda bolj ko je premišljal o vsej stvari, tem bolj se je moral predajati prepričanju, da se je v svojem najidealnejšem učencu kruto zmotil. Ponovno ga je skušal zagovarjati, a ves njegov trud je bil zaman. Zdaj pa, ko se mu je dijak sam izpovedal, kakor bi se pri spovedi ne mogel odkriteje, mu je bilo vse jasno. Vedel je, da je njegov ljubljenelec po nedolžnem trpel. Toda kakor bi mu bil zdaj rad pomagal, mu ni mogel. Sklenil pa je, da se bo ponovno zavzel za dijaka in da bo tudi Dolnitscharja poklical k sebi in ga trdo prijel. Hotel je na vsak način iz njega izsiliti priznanje.

Nič manj kakor potrdila, da Novak ni morilec, pa je bil zavedni profesor vesel čudovite narodne zavednosti. Njemu, ki je bil eden najynetejših Krekovih sodelavcev, je bila dijakova odločitev nadvse prijetna. Smilil se mu je siromak, ki nemara strada po ljubljanskih ulicah, in iz srca rad bi mu bil pomagal. Vendar ni vedel niti za njegovo stanovanje in dvomil je, da bi ga mogel kje izvohati. Še večja radovednost pa ga je imela, kako bo iznajdljivi mladenič začel svoj boj, ki ga je napovedal s tako odločnostjo. Niti si ni mogel misliti, kakšen bo ta boj.

(Dalje.)

LEPA SLOVESNOST

Zaslужnim delavcem v naših katoliških organizacijah je pač treba dati tudi zaslužen plačilo. To plačilo pa se ne more dati v denarju, ampak le v hvaležnosti in ljubezni do njih samih. Tega se je dobro zavedal FO v Hrušici pri Ljubljani, ko je v nedeljo, 21. januarja, priredil slavnostno akademijo v svojem domu v Hrušici na čast 25 letnemu delovanju predsednika odseka br. Gradiška Antona, o katerem je že poročal tudi naš list, in br. Breskvarja Franca.

Ob nabito polni dvorani in ob blagodeonečih zvokih godbe Dev. Marije v Polju so zastopniki odseka pripeljali v dvorano omenjena jublanta, ki sta nosila na prsih slovenski šopek z rdečim nagelnom. Takoj nato se je pričel dobro izbran spored akademije, na kateri smo videli že vse letošnje proste vaje, tako članov, mladcev, naraščaja, kakor tudi članic, mladenk in gojenk. Pozdravni govor je imel nadvse navdušeni br. Pavčič, nakar je sledil slavnostni govor br. predsednika podzveze dr. Blatnika, ki je v izbranih besedah čestital k jubileju slavljenca in posebno poudarjal veliko ljubezen, požrtvovalnost in navdušenje br. jublanta do naših katoliških organizacij ter pozival vse navzoče, naj po njihovem zgledu gredo tudi oni.

Po slavnostnem govoru je br. Pavčič poklonil jublantom častne diplome z iskreno željo, da bi še naprej tako vneto, zvesto in navdušeno delovala v naših organizacijah, kakor sta do sedaj. Jublanta sta se za izkazano čast in hvaležnost iskreno zahvalila in obljubila, da bosta tudi v bodoče delala in se žrtvovala za naše organizacije, zlasti še za fantovsko organizacijo.

Sledile so še nadaljnje točke sporeda, sestavljene večinoma iz simboličnih vaj.

Ob splošnem zadovoljstvu in navdušenju se je akademija končala in ljudje so odhajali na svoje domove navdušeni za našo fantovsko organizacijo in so potihoma v svojem srcu sklenili, da tej organizaciji posvetijo še več pažnje in naklonjenosti in ji pripomorejo k čim večjemu razmahu.

Bratoma jublantom in bratskemu odseku iskreno čestitamo!

MČ.

Izdaja Zveza fant. odsekov. — Urejuje Fr. Jesenovec, Ljubljana. — Za uredništvo odgovarja A. Trontelj C. M., Groblje - Domžale. — Tiska Misljenska tiskarna Groblje - Domžale (Trontelj C. M.)